

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato. In Vigilia Pentecostes. De perfecta discipulorum, & nostra
resignatione, ad recipiendum Spiritum sanctum. Nemo paratior ad omnia
Dei dona recipienda, quàm qui ad nulla sibi danda, æquè ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

potestas, quæ illud promeretur! Sed ò qualis
quantaque recordia non orantis tale bonum,
quod est oranti promissum!

III. PUNCTUM.

ERGO erranti in dubiis & non oranti, nulla est
erroris excusatio. Nam cum erroris excusa-
tio vel ab ignorantia vel à difficultate peti-
posset, nulla autem, si orasses, ignorantia vel
difficultas superfuissent, quid restat quod ex-
cuses? At verò multa sunt quæ te acculent,
nempe orandi & impetrandi facilitas: erro-
rum gravitas & multitudo quæ orationis de-
fectu proveniunt; orationis cõtinuæ & nun-
quam cessantis toties repetita in Scripturis
commendatio; Sanctorum Patrum exempla

& consilia; motus interni Spiritus sancti; alia
que innumera quæ te negligentia vel mali-
tia tam aperte acculant, ut nihil restet quam
deplorare præterita, & in futurum seridè per-
spicere, quod ait Sapiens: *In omnibus deprecare Eccles. 37.*
Altissimum ut dirigat in veritate viam tuam.
Et quod Apostolus: *In omni oratione & obse-* Phil. 4.
ratione, cum gratiarum actione, petitiones vs-
tra immotescant apud Deum.

Vide hic etiam libri 3. de Imitatione Chri-
sti caput tricesimum octavum; ubi de Moyse
semper recurrente ad oraculum & ad orationem,
& de Josue decepto à Gabaonitis quod
eo non recurrisset.

Quæ plura verò de oratione desideres, ha-
bentur supra, Dominica 5. post Pascha, & se-
quenti Feria Rogationum.

S A B B A T O.
IN VIGILIA PENTECOSTES.
DE PERFECTA DISCIPVLO RV M,
Et nostra Resignatione ad recipiendum
Spiritum sanctum.

Et cùm compleverentur dies Pentecostes. erant omnes pariter in eodem loco. Act. 2.

VERITAS PRACTICA.

Nemo paratior ad omnia Dei dona recipien-
da, quàm qui ad nulla sibi danda æquè para-
ratus est.

RATIO EST, Quia nemo paratior ad omnia
Dei dona recipienda, quàm qui donantis vo-
luntatem spectat potius quam donum eius, aut
suum commodum.

*Sed qui ad nulla sibi danda dona æquè paratus est
atque ad omnia recipienda, spectat potius vo-
luntatem donantis quam ipsius donum, aut
suum commodum.*

**Ergo nemo paratior ad omnia Dei dona recipien-
da, quàm qui ad nulla sibi danda æquè para-
ratus est: & qui possit perinde dicere ut recipiat
vel non recipiat: paratum cor meum Deus:
paratum cor meum.**

Ps. 56.

I. PUNCTUM.

CUM nescirent Discipuli, quo præcisè
die quæve hora Spiritus sanctus descen-
deret, sic eum expectabant omni hora,
ut æquè essent parati ad eum jam jã recipien-
dum si adveniret, ac diutius expectandum
si adventum retardaret. Iam penè decem
in illa suspensione animi fluxerant dies, &
nullus eorum conqueritur, nullus se domo
submovert, ac ne quidem cubiculo ubi cõgre-
gati erant: sed omnes pariter sive unanimiter
consistunt in eodem loco, in eadem mente, in
eadem positione corporis & animi, quam de-
cebat eos, qui toti p̄debant à vultu & volun-
tate Dei. Non antevertunt tempus egrediendi
foras sicut Saul; non definiunt dies expectan-
di divini auxilii sicut Betulitas; nec velut pa-
rentes Tobia junioris nimiam filii deplorant
moram; sed hoc unum agunt, hoc unum cogi-
tant: ut nihil agant aut cogitent nisi quod
purè

*Ps. 3
Ps. 7*

Ps. 4

Lnc. 12.

purè velit Deus. Sunt vigiles illi servi quos Dominus ita descripserat, ut succincti lumbos, & lucernas in manu tenentes, expectarent de nocte Dominum suum ut, quando veniret & pulsaret, confestim illi aperirent.

Hæc erat proxima eorum dispositio in perfecta quam vocant Resignatione animi: & hæc erat perfecta eorum resignatio, sic æquali mentis statu consistere, ut vel expectarent diutius, vel reciperent quantocyus Spiritum sanctum, prout vellent aut nollet se illis communicare. Sic proinde nos ad eorum exemplum, sic ad utrumque semper parati simus, ut nunquam magis velimus quod velit Deus, quam nolimus quod nolit. Quidquid aliud paraveris, Nemo paratior ad omnia Dei dona recipienda, quam qui ad nulla sibi danda æquè paratus est.

Ratio quæ affertur continet documentum vitæ spiritualis eximium, quod spectat ad perfectionem resignationis, quæ est proxima, Deo bene juvante, dispositio ad omnia Dei dona recipienda: nempe ut spectemus magis Deum donantem, quam ejus dona. Hoc enim non modò est nobilitus & excellentius, sed magis intimum, & ut vocant, essentialè ipsi resignationi sive præparationi, quæ in eo præcipuè sita est, ut nos totos integre & perfecte subdat Deo, nihil ut supersit quod nostrum reputemus & spectemus, sed toti quodammodo in divinum mutati beneplacitum, hoc unum cogitemus, velimus & suspiremus quod ille. *Et nunc quæ est expectatio mea: nonne Dominus? Et substantia mea apud te est. Quia inflammatus est cor meum. & renes mei commutati sunt: & ego ad nihilum redactus sum & nescivi. Ut in mentum factus sum apud te: Ego semper tecum. Topuisti manum dexteram meam, & in voluntate tua deduxisti me. &c. um gloria suscepisti me. Quid enim mihi in Cælo? & à te quid volui super terram? Defecit caro mea & cor meum: Deus cordis mei & pars mea Deus in æternum. Hoc est unum spectare Dominum, hoc est esse resignatum, hoc est esse paratissimum ad omnia Dei dona: hic est animus quem maxime Deus respicit. Hic est homo de quo ait, ecce servus meus suscipiam eum, electus meus, complacuit sibi in illo anima mea, dedi spiritum meum super eum. O qualis animæ nostræ status, in qua sibi complaceat ipsa Dei anima! in qua suæ beatitudinis aliquod velut incrementum inveniat!*

Pf. 38.
Pf. 72.

If. 42.

II. PUNCTUM.

SED qui ad nulla sibi danda dona Dei, æquè paratus est, atque ad omnia recipienda, ille est qui spectat potius donantem quam ipsius donum aut ullum suum commodum.

Nam cum dona spiritualia & cœlestia sint præcipua bona, & quæ justius atque avidius desiderari & recipi possint: profectò qui ad nulla recipienda æquè paratus est, atque ad omnia, prout dare vel negare voluerit Deus, sic se indicat purè spectare divinam voluntatem supra quidvis aliud: quandoquidem illa bona superant dignitate & utilitate cætera omnia: dummodo scilicet, ut supponitur, id faciat non ex negligentia vel incuria, sed ex intuitu divini beneplaciti quod pluris facit quàm suum bonum, etiam spirituale & æternum. Sicut supra dictum Beatos in cælo magis gaudere, quod divina in ipsis voluntas impletur, quam quod beati sunt, unde sunt tam còtenti in novissimo atque in primo loco, ut ait S. Bernardus. Hic est excellentissimus perfectæ resignationis actus, qui tantopere celebratur in sancto martyre Laurentio, non quod tantum paratus fuerit pati cum Xisto Pontifice, sed potius, id a vidè cum expeteret, tam paratus fuerit ad minimè patiendum cum eo, quia sic voluntas Dei ferebat, quàm ad martyrium lubeundum.

In homine sæculari & minus perfecto, perfectionis studium esset, magna semper velle agere, & magna pati: in homine verdè perfecto, imperfectionis nota esset sic velle magna semper agere vel pati, ut non æquè parva vel nulla velit pari aut agere, prout purè Deus ordinavit. *Pondus æquum voluntas eius*, inquit Sapiens, id est, voluntate divina sic pòderantur à sanctis omnia, ut sive parva sive magna sint, sint tamen illis æqua & æqualia, quia unam Dei respiciunt voluntatem. Vel sic: sicut pondere suo referuntur omnia quocunq; feruntur: ita sanctorum pondus est divina voluntas, quæ ipsis videtur tã æqua & sancta in omnibus, ut eò indifferenter ferantur quo divina voluntate feruntur. Sic rursus dicuntur Beati sic colere divinam voluntatem, ut si talis esset Dei voluntas, cælum defererent non modò ut terras iterum repeterent, sed in ipsas purgatorii vel æterni damnatorum ignis pœnas descenderent, dicerentq; cum Iobo, *Dominus dedit,*

Tr. de dilig. Deo c. 7.

Vid. l. 2. de Imit. Ch. c. 9.

Prov. II.

dedit, Dominus abstulit, si nomen Domini benedictum: sed tantò id gloriosius & magnificentius dicerent supra lobum, quàm cœlum terræ præstat. O Divinas sanctorum mentes! quam longè ab his absumus, qui terrenum nescio quid vix patimur nobis negari, cum cœlum ipsùm pro Deo deserendum esset!

novabis faciem terra, Tum enim auferret spiritus noster & deficit, cum perfectè subicitur Deo; at loco nostri spiritus, divinus ille substituitur qui replet vasa vacua; & cui potius deficient vasa quam illè vasis, sicut de oleo Elizæi narratur.

III. PUNCTUM;

Nemo ergo paratior ad omnia Dei Dona recipienda, quam qui ad nulla sibi danda a que paratus est. Quia sic purius Deum respicit, sic donantem potius quam dōna spectat: sic perfectius Deo subicitur & unitur, quæ perfecta subjectio capaciorem & paratiorē Deo recipiendo facit animam, cui propterea dicitur: Dilata os tuum & implebo illud. Id est, ut interpretatur sanctus Augustinus, angustias pateris in te, desere te ipsum; ut in me transeas, sic que dilataberis ut magis implearis. Quod & expressius idem Regius Plaltes: Doce me, inquit, facere voluntatem tuam quia Deus meus es tu, Tu verò statim subdit, spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam; Quasi diceret, statim atque me ad voluntatem tuam comparavero, spiritus tuus me sibi comparabit & acquirere. Itemque alibi luculentè; Auferes spiritum eorum & deficient, & in pulverem suum revertentur. Emittes spiritum tuum & creabuntur & re-

Pf. 80.

Pf. 142.

Pf. 103.

Offa arida audito verbum Domini; præclara est figura apud Ezechielem. Vide locum, & illud maxime annota quod dicitur, A quatuor ventis veni spiritus. Sic enim mystice a quatuor ventis super nos invocatur & venit sanctus Spiritus, id est per quatuor motiva representata per quatuor mundi partes unde quatuor principales venti perflant, & continentur in hymno de Spiritu sancto: Sic enim primò venit velut ab oriente per beneficia cōmemorata: Veni Creator spiritus, &c. Deinde secundo & tertio versu velut à meridie per Charitatem: Qui paracletus diceris, &c. Tum verò quarto versu velut ab occidente per infirmitates & peccata nostra: Accende lumen sensibus, infirma nostri corporis, &c. quinto denique versu velut a septentrione, propter hostes, Hostem repellas longius, &c. Atque hæc ardentè, constanter & pure propter Deum, nihil aliud postulando quam quod ipse velit, & quia sic ipse vult ut postules. Nihil in vacuo natura operatur; at contra, tota est in vacuo gratia; Vt non gloriatur omnis caro in conspectu eius.

Ezech. 37

1. Cor. 1.

HAC HEBDOMADA, sic pergetur in historia Actuum Apostolorum, ut inde diebus singulis manifestentur septem Dona Spiritus sancti, totidemque ex illis erunt Veritates.

DOMINICA
PENTECOSTES.

DE MISSIONE SPIRITVS SANCTI.

Et de Dono Sapientie.

Et factus est repente de Cœlo sonus tanquam advenientis spiritus vehementis, & replevit totam domum; uli erant sedentes. Et apparuerunt illis dispersi e lingua tanquam ignis; sedit que supra singulos eorum: Et repleti sunt omnes Spiritu sancto, & ceperunt loqui variis linguis, prout spiritus sanctus dabat eloqui illis. Act. 2.

VERITAS